

Acum și-ntotdeauna

Daniel Vișan-Dimitriu

Când ți-am atins cu zâmbetu-mi privirea,
A strălucit și-a vrut să mi-l închidă
În închisoarea inimii, avidă
Să îl confrunte-acolo cu iubirea.

S-au înțeles, n-au vrut să se despartă,
Iar trupul tău mi s-a lipit de buze
Ce nu puteau atingeri să-i refuze,
Căci le părea o operă de artă.

Ți-a devenit privirea iubitoare
Și mi-ai zâmbit prin ochii tăi când, toată,
Mi te-ai închis în suflet dintr-odată,
Fiind, în mine, dulcea alinare.

Iubirea mea, iubirea ta, sunt una,
Iar zâmbetul ce mi-ai închis atunci
Apare în privirea ce-mi arunci
Doar mie-acum, doar mie-ntotdeauna.